

PRETTLES IN EEN

Als we zonder konden, deden we het meteen want je rijbewijs en chauffeursdiploma halen vergt een hoop leerwerk en kostbaar is het ook nog. Aan de andere kant bewijs je zo je vakmanschap.

Scholing is een serieuze zaak. Maar als ons ter ore komt dat Kreeft uit Hoogeveen pretlessen geeft, gaan bij ons toch de wenkbrauwen omhoog. De woorden 'pret' en 'les' lijken tegenstrijdig. Zoiets als 'gemeentewerken', maar dan anders. Dat moet nader onderzocht worden en daarom schrijven ondegetekenden zich in voor een les op 1 april of 'fools day', zoals de Engelsen die noemen. Kunnen we achteraf altijd nog zeggen dat het een grap was. Maar niets blijkt minder waar. Bij aankomst op het terrein van de verkeersschool zien we meteen de mooie Volvo NH waarmee Kreeft het wagenpark kort geleden heeft verrijkt. Met deze neuzige veteraan gaan we zo lekker pret maken.

Punten halen

De term 'pretles' verdient wel enige verklaring en die krijgen we van Gert-Jan Kreeft. „Veel autobestuurders, vooral mannen, vinden het een kick om eens een uurtje in een truck te rijden. We kregen dan ook steeds vaker het verzoek of we die mogelijkheid konden bieden, bijvoorbeeld als verjaardagscadeau. Een goed idee, maar dan wilden we er wel een echt feestje van maken. Een uur zelf achter het stuur in zo'n Volvo NH is dan iets bijzonders. Na afloop krijgt de bestuurder een rij-certificaat op naam als herinnering mee. Een cadeaubon voor een uur rijden in de NH met instructeur en certificaat kost zestig euro. Het is nu al een schot in de roos.” Maar de NH is er niet alleen voor de pret van mensen zonder groot rijbewijs. Ook chauffeurs die punten voor de nascholing moeten halen en wel eens iets anders willen dan een standaard frontstuur trekker, kunnen in de NH hun zeven uren praktijk volmaken of een cursus HNR (Het Nieuwe Rijden) volgen. „Vooral eigenrijders vinden het leuk om in deze Volvo het

Indrukwekkende verschijning, de nieuwste aanwinst van Kreeft.

aangename met het noodzakelijke te verenigen”, zegt Kreeft. Na deze uitleg zijn we nu toch wel nieuwsgierig naar deze nieuwe rijervaring en daarom willen we zo snel mogelijk de weg op. Instructeur Jan Potter staat al in de startblokken. Hij neemt ons de komende twee uren onder zijn hoede en zal ons al doende de fijne kneepjes van het vak in de praktijk leren.

Ervaren truck

Enmaal binnen valt op hoe snel een truckcabine gedateerd raakt. De Volvo is ruim tien jaar oud en heeft een dikke 1,2 miljoen kilometer op de teller staan. Hij is dus zeer ervaren en dat zie je. Het leer van de stoelen oogt doorleefd, in plaats van een centrale digitale display zitten er traditionele klokken en metertjes in het dashboard. Ook ontbreekt de automaat. In plaats daarvan heeft de NH een forse pook en een eigenzinnig schakelpatroon voor de handbak. Dames mogen eerst, dus zodra ik achter het stuur zit moet Jan mij dat even nader verklaren, want deze Volvo telt zes versnellingen in de lage en zes in de hoge gearing. Aan de linkerkant van de pookknop zit nog een extra schakelaar voor een kruipversnelling, maar manoeuvreren hoeven we nu niet en Drenthe is niet bijster bergachtig. Daar hoeven we ons dus niet druk over te maken. Het is zo trouwens al lastig genoeg, merken we direct. Het schakelpatroon mag dan wat onwennig zijn, de ruimte om met de pook te roeren maakt het vinden van de juiste gang er niet eenvoudiger

op. Wegrijden gaat gewoon in 2-laag. Oké, dat ken ik nog wel van vroeger. De derde versnelling bevindt zich echter niet op de ge-eigende plek, dus dat is even lastig. Proberen te onthouden maar. Dan door naar hoog en de vier. Hé, die zit ook niet waar ik hem verwacht. Naar de vijf gaat echter weer vanzelf. Nou ja, vanzelf: als de koppeling eindelijk aangrijpt dan. Dat doet 'ie wel, maar het blijft spannend wannéer precies. Ondertussen is het ook nog de bedoeling dat we de omgeving in de gaten houden, de banden sparen – dus geen stoepanden pakken – en op tijd remmen voor fietsers en andere nietige verkeersdeelnemers. Dat laatste, remmen, doet de Volvo snel en heel krachtig. Als ik na een eerste poging van de schrik bekomen ben en zowel Jan als René weer op hun plaats zitten, sukkel ik naar de parkeerplaats en draag het stuur over.

Boze buitenwereld

Als ook René zijn allereerste rijervaring op de NH achter de rug heeft, is het opnieuw mijn beurt. Jan geeft de route aan, zegt waar ik op dien te letten, wanneer en vooral hoe ik moet schakelen en dirigeert me het industrieterrein af – de grote boze buitenwereld in! Nu krijg ik het toch wel erg warm. Hier verpesten niet alleen fietsers, maar ook verkeerslichten, borden, rotondes en ander ongerief het uitzicht. Daarnaast blijken er vandaag meer automobilisten van de weg gebruik te willen maken en die hebben vast geen zin in een sukkelende muts in een te grote ▶

TORPEDO

Eerst krijgen we instructies over de stuur- en stoelinstelling.

Ook in een truck hoort schakelen gewoon blindelings te gaan.

Oke, eerlijk is eerlijk, zo'n neus is natuurlijk wel woest aantrekkelijk.

Op dit industrieterrein kan een blind paard weinig onheil stichten.

Bijkomende taak: bandjes sparen, dus geen stoeprandje pakken.

Eenmaal binnen wacht ons deze verrassing dat is even slikken.

De Volvo NH heeft een riante instap.

Tijdens het schakelen gewoon op de weg blijven letten lukt René wel.

ONDERTUSSEN IS HET OOK NOG DE BEDOELING DAT WE DE OMGEVING DE GATEN HOUDEN

Ook in Hoogeveen hebben ze een behendigheidsstraject uitgelegd.

Terwijl wij pret hebben, gaat bij Kreeft het werk gewoon door.

Volvo. Ik probeer goed te onthouden wat ik moet doen, wanneer de knop op de pook omhoog of omlaag moet, en ook nog te luisteren naar de opgewekt pratende Jan. Maar het gaat me toch echt te veel op hard werken lijken en als ik een truckservice in beeld krijg, zwenk ik behendig – jawel – het terrein op. Wat mij betreft mag René de pretles verder volmaken. Er moet ten slotte ook nog gefotografeerd en genotuleerd worden vandaag en ik werp me graag op als vrijwilliger.

Mak manegepaard

Eenmaal achter het stuur begin ik met de kachel eens wat lager te zetten. Het is prachtig lenteweer, maar de knop staat nog op standje winter. Geen wonder dat Bonda het warm kreeg! Wanneer ik aanstalten maak het terrein van de truckservice te verlaten en daartoe onder de overkapping door koers, vraagt Jan of we niet te hoog zijn. Dat is toch zeker een aprilgrap? Ik laat me niet van de wijs brengen; dit is een truckservicestation en inderdaad, het past. „Anders had er wel een hoogtewaarschuwing gestaan”, grijnst Jan. Ik draai de doorgaande weg op en probeer enorm Nieuw te Rijden. Hoewel de versnellingen nog wat tegenstribbelen, lukt dat heel aardig – vind ik zelf. De koppeling kost weinig moeite (ik heb jarenlange Franse auto-ervaring), de remmen gelijkmatig doseren al wat meer. Omdat we de oplegger thuis gelaten hebben, valt de totale lengte reusachtig mee. De breedte is wel even wennen. Gelukkig staan er breedtestokken aan

René gaat zonder noemenswaardige incidenten op in het verkeer.

Ook uitstappen moet je volgens de regels doen.

HIER VERPESTEN NAAST FIETSERS OOK STOPLICHTEN EN ROTONDES HET UITZICHT

Ging wel goed, toch?

weerszijden van de trotse neus en de spiegels vertellen me wat daar beneden allemaal gebeurt. De diesel toont zich zo geduldig als een mak manegepaard; schakelfouten slikt de Volvo zonder mopperen en ik krijg er steeds meer lol in. Dit is echt kicken! Op aanwijzing van Jan slecht ik een reeks rotondes. Bij stijgingen ga ik vlak voor de top braaf van het gas en laat de truck rustig uitrollen tot aan de volgende hindernis. Dan gaan we een smalle, door bomen omzoomde weg op met fietsende schoolkinderen. Ik blijf er geduldig achter rijden, want het moet wel leuk blijven vandaag. Op zeker moment moeten we

echter weer terug en dat kan het beste via een paar straatjes in een woonwijk. Wat hangen die boomtakken idioot laag zeg en hoe komen ze erop om overal auto's te parkeren? Als ook deze exercitie achter de rug is, maken we nog een ereronde zodat Bonda foto's kan schieten. Dan stuur ik achterwaarts het terrein op en komt de NH netjes voor de garagedeuren van Kreeft tot staan. Missie volbracht. De twee pretuurtjes zijn werkelijk omgevlogen en ik moet zeggen: dit smaakt naar méér! ★

BONDA HOUTMAN/RENÉ GRÜNFELD